

NORGES HØYESTERETT

Den 1. august 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Gjølstad, Tjomsland og Matningsdal i

HR-2014-01606-U, (sak nr. 2014/1405), straffesak, anke over dom:

A (advokat Christian Børve)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens dom i sak om overtredelse av straffeloven § 390 a. Spørsmålet er om det foreligger gyldig påtalebegjæring for ett av de punkter domfellelsen gjelder.
- (2) A, født 00.00.1986, ble ved forelegg utferdiget av Politimesteren i Hordaland den 7. oktober 2014 satt under tiltale for overtredelse av straffeloven § 390 a. Forelegget hadde følgende grunnlag:
  - "a)
Onsdag 13. februar 2013 ca kl. 14.15 i X barnehage i ----vegen -- i Y skrek han til og skjelte ut B som er ansatt i barnehagen. B leide på to barn da hendelsen fant sted.
  - b)
Onsdag 6. mars 2013 ca kl. 14.00 ringte han til X barnehage og snakket med barnehagestyrer C. Han skjelte ut C, var sint og høyrøstet. I en telefonsamtale få minutter senere kalte han henne 'udugelig', 'lovbryter', og/eller lignende."
- (3) Av forelegget fremgår det at fornærmede har begjært påtale "som også er påkrevet av allmenne hensyn for post a og b".
- (4) Nordhordland tingrett avsa 28. januar 2014 dom med følgende domsslutning:

"A, født 00.00.1986, frifinnes."

- (5) Påtalemyndigheten anket dommen til Gulating lagmannsrett, som 11. juni 2014 avsa dom med følgende domsslutning:
- "1. A, født 00.00.1986, dømmes for overtredelse av straffeloven § 390a til å betale en bot stor kroner 12 000 -tolvtusen- subsidiært 24 -tjuefire- dagers fengsel.
2. Sakskostnader idømmes ikke."
- (6) Dommen ble avsagt under dissens. Domfellelsen bygger på at lagmannsrettens flertall fant A skyldig under både tiltalens post a og b. Mindretallet – to av meddommerne – stemte for at anken skulle forkastes.
- (7) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder lovanvendelsen og bevisbedømmelsen tilknyttet spørsmålet om kravet til påtalebegjæring i straffeloven § 390 a andre ledd. A anfører at dommen må oppheves som følge av manglende begjæring om tiltale og straff fra C under tiltalens post b).
- (8) *Påtalemyndigheten* har anført at lagmannsrettens dom er riktig.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (10) A ble frifunnet i tingretten, men domfelt i lagmannsretten. Anken til Høyesterett kan derfor bare nektes fremmet dersom ankeutvalget enstemmig finner det klart at anken ikke kan føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. Ankenektelsen må i tilfelle begrunnes, jf. straffeprosessloven § 323 andre ledd andre punktum.
- (11) Anken er begrenset til spørsmålet om det her foreligger tilstrekkelig påtalebegjæring i forhold til foreleggets punkt b). Av straffeloven § 390 a andre ledd fremgår det at offentlig påtale bare finner sted "når det begjæres av fornærmede og finnes påkrevet av allmenne hensyn." Det fremgår av Rt. 1974 side 777 at fornærmedes mening skal komme "utvetydig til uttrykk."
- (12) I politiets avhørsprotokoll av C den 12. mars 2013, hvor hun forklarte seg om episoden 6. mars 2013, fremgår det at "[h]un begjærer på vegne av barnehagen og de ansatte mistenkte tiltalt og straffet." Domfelte anfører at C her ikke har gitt uttrykk for en påtalebegjæring på vegne av seg selv, men bare på vegne av barnehagen som sådan.
- (13) Lagmannsrettens flertall uttaler følgende om denne anførselen:
- "Flertallet – som viser til at C, som er styrer og dermed ansatt i X barnehage, innga anmeldelsen og begjærte påtale 'på vegne av barnehagen og de ansatte der' – legger til grunn at også hennes ønske, som fornærmet i saken, er kommet utvetydig til uttrykk. Dette har hun også bekreftet både i tingretten og i lagmannsretten. Dermed foreligger det også påtalebegjæring fra denne fornærmede, og det er således ikke grunn til å frifinne tiltalte for denne delen av tiltalen."**
- (14) Ankeutvalget kan ikke se at det er holdepunkter for at lagmannsretten har lagt til grunn feil rettsanvendelse hva angår kravene til påtalebegjæring fra fornærmede. Det er nok slik at C ikke hadde kompetanse til å begjære påtale på vegne av barnehagen, men forelegget er heller ikke tatt ut på dette grunnlag. C har – slik utvalget ser det – gjennom den måten hun har uttrykt seg utvetydig gitt uttrykk for at hun personlig ønsker A tiltalt og straffet.
- (15) Ankeutvalget finner det på denne bakgrunn klart at anken ikke kan føre frem, og den tillates

derfor ikke fremmet.

(16) Beslutningen er enstemmig.

SLUTNING :

Anken tillates ikke fremmet.

Steinar Tjomsland
(sign.)

Liv Gjølstad
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Riktig utskrift: